

El Gironès

ANY II

NUM. 63

Redacció i Administració:
RAMBLA DE LA LLIBERTAT 12.— Pral.

Dijous 15 de Mars de 1917

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:
Trimestre 1'50 ptes.
Numero solt 0'10 "

Després de la victòria

¡¡VISCA CATALUNYA!!

Veus-aquí, germans en Catalunya, que l'esperit de la nostra nacionalitat, ha sorgit potent i lluminós com una espasa roenta, en el plebiscit en que's decidia diumenge, tal volta definitivament, les sort de les llibertats polítiques de la nostra terra.

La victòria colpidora del nacionalisme, enfront de la més monstruosa de les aliances jamai feta contra un ideal, ha demostrat una volta més palesament, gallardament, la voluntat espontània del poble de Catalunya. No ja en districtes preparats per anteriors campanyes, sinó en llocs nous per a nosaltres, el triomf ha conseguit proporcions d'apoteosi.

El nacionalisme, que no es partit, sinó ascensional moviment d'un poble cap a la destrucció, no ofereix als seus seguidors, cap de les petites ventatjes immediates, que son per als partits, font de procelitisme. Ni disposa del poder i del favor oficial, com els lliberals i conservadors, ni afalaga les males passions de les multituds, com els republicans, més o menys radicals, ni abusa del sentiment religiós com els carlins. El nacionalisme no diu més que una paraula: Catalunya; ni promet més que un premi: la llibertat política de Catalunya; ni remembra més que un record: el de les glòries gestes de Catalunya.

Venturosament, els homes que van al cap del nacionalisme català, han sabut guarnir de bells atributs, la seva piràmide sagrada; tals la valenta impugnació par-

lamentaria de les desencaminades reformes econòmiques; tals la sàvia intervenció en els projectes industrials; tals el seny i la serenitat amb que han marcat l'adresa de les relacions internacionals; tals la feconda propaganda per terres del nord; i la formidable labor cultural i econòmica de la Mancomunitat.

Però tot això, que'ns dona coneixença i força fora de Catalunya no representa el nervi ni l'essència, ni l'impuls de nostre sentiment.

Aquest deu cercar-se, en el fet de que fa uns quans anys que Catalunya es mira per dins; que en el mirall dels pobles moderns, cerca i troba sa pròpia fesomia; que furga febrosament en els amagatalls de l'Historia, per treure a llum, el coneixement de reus glososíssims, que per si sols son prou per a marcar una niçaga, amb el sagell de l'immortalitat; que torna a estimar i a reverenciar son idioma, be-massa temps menys preuat; i que 'ls oratges salabrosos del mar Blau, pare de nostra civilització, i font de nostra riquesa, han esbargit les fetors deleteries, que venien de terres de ponent.

Catalunya triomfant (tornarà a ser rica i plena).

En mitj de la general descomposició dels partits; indemne de les baixeses dels desventurats que lluiten sense ideal, el nacionalisme, cada volta més vigorós, més gran, més ardid, fa via segura per la lluminosa ruta de la Llibertat.

tinuava diguent aquest mateix senyor, amb lo que volia venir a dir que som els regionalistes una immensa minoria dins de Catalunya i... en efecte, unes eleccions com les presents, en que tots els diputats, excepte un, han sortit per MAJORIA, proven tot lo contrari.

En cambi el «partido tradicionalista», deu assistir, segons ells, al seu renaixement; a lo que parodiand, anc que sia de mal gust, al Sr. SFINX, podríem dir-ne l'auba de la seva vida. En efecte: set personatges presen en entre tots els districtes de les tres províncies, Barcelona, Girona i Tarragona (¿serán ells els que amb SET ja's crevien representar tota la regió?) i d'aquestos set SIS se'n van a l'aigua i UN, ¡TOT UN! ne sura i havent-se d'aferrar encare, a una minoria.

D'això se'n poden dir éxits i aubades de des de el barracó del Sr. SFINX, pro, a casa nostra, en diem desfetes i esfondraments.

I si els nostres lectors volen mes convencerssen d' aquestes deliquescencies del partit jaunt, que en efecte contrasten amb nostre esplendit poder d' assimilació, no han de fer més que resseguir aquestes comparances que posem a continuació:

* * *

Vots del candidat Sr. Pons en les eleccions de 1913.—**5.001**. Vots del mateix senyor en les presents.—**1.637**.

Vots de D. Bonaventura Sabater, candidat regionalista en 1913.—**4.140**. Vots del mateix senyor en les presents.—**5.290**.

Vots dels candidats regionalistes del districte de Santa Coloma, en les eleccions de 1913.—**3.848**. Vots dels presents en el mateix districte en les presents.—**4.455**.

En els dos districtes de Figueres i de Santa Coloma, en que els jaumins presentaren candidatura en 1913, obtingueren aquets un conjunt de 7.640 vots. En els mateixos districtes n' han obtingut actualment 4.736. Lo que don una BAI-XA de 2.904 vots, gairebé la meitat.

En canvi els regionalistes en tots tres districtes, Figueres, Santa Coloma i La Bisbal, obtingueren l' any 1913 un total de 13.531 vots. En les actuals eleccions les xifres de vots dels candidats triomfants en els mateixos districtes, donen un resultat de 13.719 o sía, un augment malgrat haver hagut de lluitar sols i contra tothom.

En les passades eleccions els jaumins tregueren DOS diputats; en les presents no n'han tret sinó UN. Els regionalistes, n'han tret en cambi, are, SIS contra QUATRE no més, que en traguieren en les passades eleccions.

Facin soroll de bombo i platets el pallasso SFINX i sos companys de barracó per a entabanar als taujans i veure si espantent aquets a tremolor de mort que 'ls invadeix; vagin anunciant en correspondencies innocentíssimes que «es dona per descomtat que els catalanistes per-

deràn per tot el districte»; vagin posant-se ulleres de multiplicar per a contar els seus vots, i assegurant que es previst que «les majories a Figueres serán per a els Srs. Pons i Montsalvatje»; vagin fent com el simí de la falla, que's contentava amb que l'alduf que havia penjat en l'arbre fes molta fressa per tal que aixís aparentés gran bestiassa anc que per part de dintre estigués buid; vagin donant-se aixís injeccions d'optimisme, que els fets i els números son clars; tan clars i meridians que han de fer caure del burro a tothom i veurhi fins als que més bilordes tinguin dintre els ulls.

Al Sr. SFINX i als seus companys que es degueren ficar al llit el dia avans de les eleccions ben estretets d'estrenyecaps per a mellor somniar l'apocalíptic anorreament de la fortalesa de la Lliga, els oferim aquestes quatre ratlles que han sigut publicades per «La Publicidad» de Barcelona, periódic gens suspecte i d'una posició fort independent:

«El castillo que está construyendo en «Cataluña la «Lliga Regionalista» será «muy difícil de deruir, si es que se continúan empleando los instrumentos que «hasta hoy se han utilizado».

O lo que es igual: que si el senyor SFINX se proposa tirar-lo a terra a cops de tota, haurà en el gust de contemplar molta bussoga.

El simbolisme de la Mancomunitat

Totes les coses son símbols d' altres: fins el caminar irregular del comte de Romanones simbolitza la marxa decadent de l' Espanya oficial.

No és un mèrit, simbolitzar una cosa, sino que el prestigi d' un símbol depén de la cosa que simbolitza i de la manera de simbolitzar-la.

Per el plaer de representar, volguer representar, una cosa morta, vana quimera; per el desig de representar la força, erigir-se en lladre, més vana quimera encare.

Un símbol per encarnar un valer ha de ser el resum d' una cosa viva, ha de ser la concreció de l' ètica d' una força, si no vol reduir-se a una metàfora o de-generar en una indignitat.

* * *

La Mancomunitat catalana és un símbol. ELLA REPRESENTA:

La unitat moral de Catalunya. pròleg de la consagració legal d' aquesta unitat:

El preludi d' un poder executiu nostre;

Realitats conseguides i esperances futures;

Un esgraó de lluita en el camí de la victòria;

L' entranització de la voluntat i l' esperit dels catalans;

El redreçament d' una col·lectivitat i l' afany d' universalització del nostre caràcter;

La consciència d' un poble que vol per ell la responsabilitat dels seus actes;

CANTIN FETS I ERRIN PERIODISTES

Qui canta, els seus mals espanta, diu un refrà català i si bé la dita te uns certs aires de veritat, es una errada pendre-la com una sentència car hi ha mals tan grossos que no hi valen cantades, ni auto-enganyis, ni injeccions de fantàstics optimismes. Els números i els fets canten clar. Aquesta sí que es una veritat i aquesta es la que oferim a n'els meneurs del jaumisme gironí que son els que en el passat període pre-electoral han mes brassajat fent ús i abus d' aquelles èpiques cantades.

El que més ha actuat de pallasso de barracó batent el tabal i enganyant pàgesos, en aquest període electoral i des de les columnes de «El Norte» ha sigut el Sr. SFINX, qui fin a enrogallarse, ha

proclamat el *Finis Lligæ catalanistarum* amb accents èpics i tot.

«El ocaso de la Lliga es inminente» ha dit aquest sac de verí. «La estrella que para ellos brillará un instante en el cielo de nuestra patria, se eclipsa para siempre, acabando de iluminar su repugnante farsa.» «El edificio con tanto afan levantado por los leaders de la Lliga de derrumba», i... en efecte, en corroboració d'aixó vejem que la Lliga treu triomfants en aquestes senyalades eleccions 19 dels 21 candidats que presentava, ço es. tots excepció feta de dos, i encare essent els dos d'un mateix districte.

«Ellos siendo siete dicen representar una región que elige 40 diputados», con-

La impulsió i la necessitat de viure la pròpia vida;

El perfecte orgull de no volguer nos posar en un nivell d'inferioritat en relació amb altres nacions;

La nostra dignitat com a homes;

El nostre valguer com a poble.

Ser enemic de la Mancomunitat és ser enemic de Catalunya.

FLUMIEL

LLIÇÓ EXEMPLAR

La més gran que ha ofert l'esplèndida victòria electoral de l'esperit català ha sigut per al jaumisme.

El jaumisme català ha sofert la més vergonyosa de les derrotes. Dels sis candidats que presentava tots han estat derrotats, llevat del per Sta. Coloma de Farnés, el qual, si ha triomfat, ho deu als catalanistes, qui l'han preferit an En Roure.

El més significatiu ha sigut encara lo succeït en el districte de Manresa-Berga, on ha triomfat esplendorosament En Roma qui, avergonyit de l'amistança que la Junta Regional havia parlat amb el govern lliberal va separar-se de la organització oficial del jaumisme que l'ha corromput i malmenat d'una manera asats impúdica.

La descomposició del jaumisme a Catalunya ha quedat palesada. D'un cantó els servadors de la dignitat política i els sentiments religiosos i patriòtics han triomfat, no oposant-se, sinó, pel contrari, col·laborant a l'obra del Nacionalisme. De l'altre els fracassats, els venuts al Govern i seguidors de la suïcida actuació del Marqués de Cerralbo i la Junta Regional de Catalunya.

Sols se conserva el jaumisme que s'ha manté catalanista. L'altre devot del anacrònic centralisme se va descomponent a mida que va descatalanitzant-se.

El jaumisme havia mort ja fa anys a Catalunya perquè era un obstacle, significava un destorb, per a tota reivindicació patriòtica i perquè s'havia mantingut fossilitzat i perdut la seva catalana. Quan el moviment de la solidaritat i injecció de catalanitat que aquell alçament patriòtic va inocular en tots els nuclis polítics, revivà, també, el jaumisme i conseguí tenir vida pròpia.

Però, are, al tornar lentament al primitiu castellanisme, indica que l'escalf de vida li fuig i per això se troba ja en la agonia precursora de la mort.

I morirà fatalment si una nova injecció de catalanitat no l' retorna a la vida.

La dimissió irrevocable de la Junta Regional s'imposa. El seu fracàs ha sigut massa sorollós per a que pugui dissimular-se.

Escarmentaran els jaumins i se corretgiràn? És molt difícil, sobretot si se deixen dirigir per gent com els *meneurs* de Girona que tenen l'absència de tota sana idealitat patriòtica.

UN BELL GEST

En la polèmica de barricado en que havien caigut un parell de periòdics de aquesta capital, ben significats per la afany d'insultar-nos i de bescantar-nos, ha esdevingut un episodi que bé'l podríem anomenar «de les mans morades».

En efecte «mans morades i enguantes» símbols i estiotj de una alta caritat cristiana, d'una plena caritat i d'una amable politesa, han intervingut, esriguent dos documents, reveladors de que, qui d'elles fa ús, te totes les qualitats i virtuts que acabem de deixar estampades.

Nostre digníssim Prelat, contristat de

segur, pro ben compenetrat de ço que volen dir els guants que porta ço es: que son por a ocultar a la mà esquerra lo que la dreta fassi—dificinició esplèndida d'imparcialitat—s'ha decidit a foragitar d'un cop de la barricada als que tant obstinadament s'empenyaven en romandre-hi.

Nosaltres no podem deixar d'aplaudir aquesta cristiana, digne i merituria actitud de nostre Prelat qui, no solsament amb unes cartes amonestadores ha volgut estroncar aqueix turbulent desbordament passional dels periòdics aludits, sinó que ha volgut cloure l'episodi amb un magnífic epileg que formulà éll mateix en nostra Seu el passat diumenge en bella plàtica pastoral, manant i recomanant a sesovelles aquella mansuetut, dolcesa i magnanimitat característiques de la Iglesia i dels seus Sants, «cristianes virtuts—digué—que desitjò sien exercitades pels meus faels, no sols en el tracte mutu regular, sinó que també en les lluites pel sosteniment d'un ideal; sia en la exhortació al germà, sia en l'escomesa contra l'enemic». Lluny d'aquesta agressió despiadada i virulenta contra les dotrines i ben sovintment contra les mateixes persones que sembla ésser la característica d'avui en dia de cristians ben poc exemplars, cal pel contrari entregar-se a l'exhortació o al debat pacífic que sempre pero han de pendre una forma dolça i cordial.

No hem de dir que de tot cor combreguem i abundem en les mateixes idees i desitjos de nostre il·l·tríssim Sr. Bisbe, i en plau aprofitar moment tant oportú per a felicitar-lo pel seu bell gest digne del que alhora es i ha d'ésser jutje i Pastor d'animes.

TAL FARÁS.....

De lo manera com els tradicionalistes gironins tanquen els ulls a la llum n'és prova palesa el resultat radicalment aposat a lo que ells profetitzaven, que ha ofert la lluita del diumenge arreu de Catalunya.

Segons élls tota una sèrie de disbarats de que se'ns fa culpables, anaven a tenir prompte expiració amb una sonora derrota.

Es de lleal adversari reconèixer la preponderancia justa o la feblesa del contrari; llealtat que trova el seu premi si mes no en la evitació dels papers ridícols i gens agradosos de que es exemple el que are fan els seguidors d'en Font i C.^a. El dir que la Lliga conquereix els districtes amb males arts, es sols pataleig de vençut impotent. El dir que *aquí estamos nosotros para desbaratar sus combinaciones y descubrir sus inicuos intentos* es pura jorrolla i ridícula pretenció que la realitat posa de relleu tot demostrant l'engany amb que condueixen a la lluita a les seves forces.

L'afirmar que el poder de la Lliga era degut al seu apoi i amenaçar amb derrotes que *amaga el horizonte*, no es gastar l·llegítima moneda, es ser cursi i per comble mantider del passat i del present i profeta ful del pervindre.

Els que viuen fora de la realitat i somien.... truites, ensopeguen i es fan *naï*:

Vetaquí el perquè de les cares agres i moixes dels jaumins gironins. La lluita darrera, ha demostrat com el poble sab regoneixer la realitat, sab deduir conseqüències dels fets fent cas omis de paraules i calumnies vanes.

La lluita darrera, ha demostrat com no son les males arts allò amb que la Lliga conquereix els districtes, sinó amor pur, agraïment, obres fecundes i esperances complides.

Amb l'amor es venç i tota la gestió de la Lliga traspua amor. Amor a Cata-

lunya, als llavis, al seny, al cor.

Si après la lliçó merescuda que han rebut els jaumistes gironins i els seus directores, oficials i no oficials, no hi ha esmena, que no es queixin en l'avenir si la crua realitat amb la força dels fets fa que quedin mancats de tota eficacia política.

Al fi i al cap tot ço no serà sinó fruit abundós del seu procedir migrat.

Ja ho diu la dita; *tal faràs tal trovaràs*.

Els Governos de provincia i les Administracions locals

Funcions directives i presidencials del Governador

(Acabament)

Es una conseqüència lògica de la facultat que la Llei reconeix an el Governador de presidir les sessions de la Diputació provincial, la de que el President electiu de aquesta Corporació deu notificar-li els dies senyalats per a reunir-se. La Diputació provincial, en la primera sessió de cada període semestral fica el el número de les que hagi disposat celebrar en dies consecutius feiners durant el mateix; i en cas de necessitat, pot acordar la pròrroga de sessions en el número que estimi convenient. Un i altre acord, deu la Presidencia titular comunicar-los, per a son coneixement, al Governador.

Respecte a la pròrroga de sessions es de tenir en compte que encara que es cosa de l'exclusiva competència de la Diputació, no s'exten a la contraria de la suspensió de les acordades celebrar, doncs prescriu la Llei que si durant aquestes sobrevinguessin causes que fessin penosa la continuació, el Governador es l'unic que pot, baix la seva responsabilitat, decretar la suspensió o ajornament de les mateixes, deguent donar-ne noticia al Govern dintre les 24 hores següents. (Article 60).

En aquells cassos en que, acabat ja el període de sessions, es presentés la necessitat de resoldre quelque assumpte urgent i de tanta importancia, que no entrés dins de la competència de la Comissió provincial en funcions de Diputació, pot celebrar aquesta última una reunió extraordinaria; i la facultat de convocarla, es altre de les que corresponen al Governador i que podem incloure-la dins de la classificació de funcions presidencials, si bé no es facultat exclusiva d'aquesta autoritat, el disposar la celebració d'una extraordinaria, car la Llei reconeix també competència per a fer-ho, al Govern i a la Comissió provincial. Més clar: el Govern pot ordenar, el Governador disposar i la Comissió a. ordinar la celebració de sessió extraordinaria de la Diputació provincial, però la facultat de fer la convocatoria, correspon no més a la segona d'eixes autoritats, aixís com de les ordinaries que deguin efectuar-se, d'acord amb lo previngut en els articles 61 i 62 de la repetida Llei provincial.

Finalment, amb dit caracter de President, el Governador, segons avants s'ha indicat, firma, amb el President elegit per la Diputació i els Secretaris d'aquesta, les actes de les sessions que hagi presidit, i en aquest cas, pot imposar a n'els Diputats que faltin a les mateixes, una multa de 25 pessetes per cada vegada; i encare que aquesta atribució podria entendre's compresa dintre del concepte de *funcions disciplinaries* de que 'ns ocuparem en altre article, es no obstant una característica funció presidencial puig eixes multes als Diputats per incumpliment de son càrrec de naturalesa obligatoria, no les imposa el Governador com a tal,

sinó com a President, ja que si no ha presidit la sessió en que s'hi noti la falta d'assistència del Diputat no corretgir-la, sinó que pertocaria fer-ho al President de la Diputació o a qui hagués ocupat la presidència.

Les *funcions directives o presidencials* del Governador en l'Administració municipal, venen determinades d'una manera general en el text de l'article 72 de la Llei orgànica de 2 d' Octubre de 1877, al atribuir a dita autoritat provincial la missió de vetllar per al compliment dels fins que aquella Llei senyala a n'els Ajuntaments; i eixes facultats les tenen els Governadors com a *Delegats del Poder central* i en son caracter de *quefes superiors de l'Administració provincial i local*, segons es de veure del article 28 de la Llei provincial, tantes voltes esmentat.

Apart de la avants dita comandà general en la direcció dels negocis municipals la funció presidencial del Governador, en quant als Ajuntaments, la determina d'un modo exprés i especial la Llei municipal de 1877, facultant a n' aquella autoritat per a presidir, però sense vot, les sessions d'eixes Corporacions, quan hi assisteixi, i per a disposar la celebració d'extraordinaries.

Ademés, els Governadors deuen tenir coneixement de les llicencies que ls Ajuntaments concedeixin a n' els seus Batlles i Tinents per a anar-sen del districte municipal per més de vuit dies, a quin efecte aquelles entitats estan obligades a passar comunicació del permís a son respectiu Governador, expressant-li el temps concedit per a l'absència i el nom del suplent en el càrrec de qu' es tracti. Aquesta facultat del Governador, es cert que pot considerar-se inspectiva, però la compremem en aquest article, perquè indubtablement deu classificar-se més propiament entre les funcions directives o presidencials, puig es evident que per al bon ordre de les relacions jeràrquiques, es precís que el Governador sàpiga quan s'ausenten del districte i, per tant, deixen interinament el càrrec, els seus inferiors en les tasques de la direcció i la presidència que corresponen a n' els Batlles i Tinents.

Com es veu de lo que procedeix, la Llei municipal d'Espanya, no deixa tampoc lliures als municipis en la funció més característica de son organisme representatiu: la presidencial. Ademés dels Batlles de Reial Ordre, en els municipis de certa entitat, posa la Llei en la presidència i amb caràcter de preferència, al Governador, en tots els Ajuntaments. D'aquest modo, la sobiranía municipal queda menyspreuada i coïbida en gran extrem.

Sortosament, aixís en els Ajuntaments com en les Diputacions, no fan els Governadors ús de la presidència més que en actes d'obligada correspondència o de manament legal, i en tot cas, son rebuts amb més reverencia que confraternitat. I es que la presidència del Governador en Diputacions i Ajuntaments, es un mer aglutinant, una fórmula solemne per als dies de gran gala, que requereix la cortesia de saló, aixís com es practica en les cases quan hostatjen un foraster de compliment.

JAUME BRUNET I BARGUÑA

L' INFAMIA

Encare que sigui un plet de familia el que debaten els republicans, per a donar el lloc de minoria al radical senyor Arola i sustraure'l al senyor Folgado que l·l·gítimament l'ha obtingut, no per això

pot mirar-se amb indiferència per part nostra l'infamia que s'està fent mirant de tornar al senyor Folgado, per mitjà d'una amanyosa combinació del acta de Casavells.

La conxorxa que a favor del senyor Arofa se forma, es de lo més repugnant que pugui haver-hi.

El Governador, En Lerroux, l'Albert En Saúch, tots preparant la traició.

Ens falta espai per a comentar llargament i com se mereix la monstruositat que va a cometre's.

Ho farem en millor ocasió, perquè val la pena de posar de relleu, el concepte que tenen de si mateixos i de la llealtat i decència, les desferres representants del Govern i els aventurers de la política.

I encara hi haurà republicans que baden!

PREC PÚBLIC

A D. Lluís Llobet de Pastors

Batlle de la Ciutat

Honorable Sr.: Fa un any que per aquestes diades l'Ajuntament que presideu, en sessió patriòtica, acordà honorar degudament la nostre excelsa Llengua Catalana.

Els acords cal que se compleixin i ara se presenta una ocasió propícia per a que demostréu si teniu interès que aquell acord, en el qual directament contribuïreu, tingué eficàcia.

En la solemnia funció de les Quaranta Hores que el Diumenge de Rams se celebra en nostre Seu Basílica, l'Ajuntament hi té senyalada una hora per a retre homenatge a Jesús Sagramentat.

Hem d'esperar que, en compliment d'aquell acord, trencaréu una anacrònica rutina i indicaréu al Predicador de fer-lo en la Llengua nostrada, al ensems que seguirà les petjades de nostre zelós Prelat.

Esperém veure com cumpliu vostre deure.

AGRE-DOLÇ

Altrament, els *leales* de Girona, deuen ésser molt rics. No s'explica sinó, que vulguin gratar-se la butxaca, per a sostenir amb gran pena un periòdic i un paper que'n fa; per a discutir que si *penilla*, que si *boldró*.... ¡oh *leales* de Girona! jaixis dormiu damunt vostres llorers, que esmerceu en disquisicions gramaticals, el paper i la tinta destinats a defensar els sacrossants interessos de la *comunió*?

Diu, que quan els esperits arriben als cimats de la perfecció, frueixen del dò de la vidència i la profecia. El Sr. Gomis Llambias, prematurament arribat a aquestes marejadores altures, ha sentit en son front, la flama sagrada, que inspirava als profetes d'Israel. I hà vaticinat: la Lliga es un Sol a la posta perquè n'ha desertat en Casas Carbó.

Malhauradament per al *Zaragozano* carlí, son ja llunyans els temps en que les fatídiques profecies feien tremolar el ceptre en la mà dels reis. Ara, els homes de la Lliga, tot riguent per sota el nas, contenen com llurs candidats han obtingut més de 6.000 vots, i el Sr. Casas Carbó 166.

Els jaumistes boi defensant la candidatura del Sr. Pons amb tota la despresió i frescura que'ls caracteritza afirmaven que a dit senyor es deü que s'hagin représ les obres de continuació de la carretera de la de Banyoles a la de Besalú a Rosas.

Ens hem informat curiosament d'aixó i efectivament dita afirmació ha resultat ésser una bola més de les moltes que aquesta gent fa correr.

En primer lloc qui ha ordenat que's reprenguessin dites obres fou el Concell Permanent de la Mancomunitat i en segon lloc per més que hem registrat les actes de dit Concell no hem pas trovat enlloc que a la iniciativa de dit senyor s'hagi degut rés. Es més dit senyor no pertany tant sols a dit organisme.

En canvi hem trovat que qui estimulà al Concell per a que emprengués dita reconstrucció fou nostre estimadíssim amic el digníssim President de nostre Diputació i Conceller-Delegat, Don Agustí Riera.

A cada-ú el que li toqui.

Els de «El Norte» fan com aquells que quan estan a l'agonia se recorden de les oracions que a la falda va ensenyarls-hi una santa mare i mormolen una oració.

Els fan durant tot l'any propaganda anticatalana i el seu periòdic, apesar de titolar-se «òrgano oficial» del partit en unes comarques de Catalunya, se publica sempre en castellà i sols d'escallimpantes cedeixen un petit lloc a la llengua nostra.

Peró venen unes eleccions i llavors, fills pròdics!, se recorden de la seva mare i tota la propaganda la fan en català. Diumenge passat tota la primera plana era en català, recomanant els seus candidats que, ¡pobret! un ha sigut derrotat i l'altre ha guanyat per minoria.

Peró, no obstant, no hi hà perill de que escarmentin. Son massa cegos.

Els maurins de Girona també volgueren actuar en les eleccions darrerres.

La seva ajuda ha sigut de resonant eficàcia!

Al districte de La Bisbal simpatitzaven amb la candidatura del lliberal senyor Saúch, que ha obtingut l'últim lloc.

En el districte de Figueres, En Ballbé els va comprometre per a que treballassin pel seu candidat, En Montsalvatje. I en aquest districte ja hi intervingueren més directament. El noi Puig acompanyat de alguns altres, anaren a fer propaganda a Figueres i allí sembla que volien seguir els procediments que per aquí istilen, però ja el vespre del dissapte pogueren comprovar que de seguir-los no'en sortirien molt ben parats. I agafaren por.

I el seu candidat igualment sorti derrotat.

El flamant diputat per Vilademuls, senyor Ballbé de Gallart, obtingué la investidura parlamentaria mercés a l'apoi que, d'una faisó decisiva, li prestaren els elements jaumins del districte.

Es correcte i de cavaller correspondre a les atencions rebudes i obrar reciprocament. Però el Sr. Ballbé s'ha guardat de complir aquestes regles que els més elementals devers de gratitut l'imposaven.

En Ballbé ha sigut un dels principals causants de la derrota del Sr. Pons, candidat jaumista per Figueres. Al presentar candidat propi, el Sr. Montsalvatje, impossibilità el triomf del jaumí. Ademés, i per a comble de desllealtat, en alguns dels pobles on tenia En Ballbé positiva influencia feu pressió a favor d'En Montsalvatje, deró s'oblidà del Sr. Pons.

Aixís paga el dimoni als qui el serveixen.

Notes de societat

En constituirà una de culminant, el *cotillon* que se celebrarà al «Casino» el dia de Pasqua a la nit. Fa temps que amb més o menys fonament, es parlava de la celebració d'aquesta festa; avui ens plau poder assegurar que està definitivament acordada i en plena preparació.

Per mentres arriba l'esperat dia el «Casino» prodig de gentilesa, ha organitzat un concert, que donarà el celebrat «Trio Gerió» el dia de Sant Josep.

Posats a publicar bones noves, diguem-ne també una de sensacional, encare que coneguda ja de molts: la celebració del concurs en que's disputarà la copa del campionat del «Girona-tennis-club» i que també tindrà lloc per Pasqua. De totes elles tindrem ocasió de tornar a parlar.

CULTURA I ART

Dies passats donavem la nova d'haver assolit important exit el «Trio Gerió» format per els artistes A. Oliva, Sants Sagrera i Rafel Serra. Avui ens complavem en insertar lo que «El Deber» de Olot en diu en el seu número del 3 de mars:

«Un public selecte, distingit, omplena, diumenge passat el local de nostre Orfeó. Relligiosament i amb delectança escolava les harmonies delicioses que la una rera l'altra, deixava fruir el «Trio Gerió», executant el programa escullidíssim, amb pulcritut i mestria indiscutibles. A la fi de cada número fort aplaudiment premiava la labor dels notables artistes.

Prou els coneixiem ja els elements que componen el «Trio Gerió» i sabem per tant la seva conciençia en materia d'execució. No cal dons que fem el seu elogi; basti el dir solament que justa harmonia i compenetració entre els tres instruments s'obte de manera perfecta. En Oliva en el piano es executant sólid i pulcre; En Serra en el violi interpreta amb sobrietat i vivesa; en Sagrera domina amb vera mestria el dificil violoncel·lo.

Es el «Trio Gerió» un bon medi per a donar a coneixer la música *di Cámara*.

Del concert de diumenge, cal remarcar-ne la bellesa del Trio d'Haydn que obtingué una execució imperable, delllosa».

Ha quedat constituït en aquesta ciutat el «Quintet Empòrium» integrat pels senyors Josep Saló, Josep M.ª Jaumendreu (violins) Tomás Sobrequés (cel·lo) Jaume Rué (viola) i Francisco Casellas (piano).

Dintre poc es donaràn a coneixre en un concert qu' es farà probablement al Teatre Principal.

El «Trio Gerió» de que parlem mes amunt, anuncia la seva presentació al públic per al dia 22 del mes corrent, al Teatre Principal.

Quan sapiguem mes detalls, els donarem als nostres lectors.

CLARÍ

NOVES

El drama «Lo Retorn de l' hereu» i el monòcc: «De Pelagalls a Barcelona» son les obres que el prop vinent diumenge, posarà en escena la Secció Dramàtica del Circol Catòlic d'Obrers.

El dilluns, diada de Sant Josep, patró de dita societat, es representaran les divertides pesses: «Curricós» «El mestre de minyons» i la sarsuela «Els dos didots»

Ambdos funcions seràn de comiat al jova de dita secció en Josep Serra i començaran a les 5 de la tarde.

El dia 6 del present mes, morí a Cervià de Ter, la virtuosa i caritativa senyora, Donya Maria Capdaigua i Puig, tia de nostre benvolgut i distingit amic En Ramon Capdaigua i Saseres, a qui i demés familia testimoniem nostre sentiment.

SECCIÓ EXCURSIONISTA DEL CENTRE.—Aques vespre a dos quarts de deu tindrà lloc la conferencia explicativa, amb projeccions, preparatoria de l'excursió a Canet que s'organitza per al vinent diumenge. Aques a conferencia irà a càrreg de nostre benvolgut amic En Joan B. Torroella.

Dimars passat tingué lloc l'enterro de D. Joan Manuját, pare polític del nostre bon amic D. Jaume Culla a qui acompanyem en el sentiment per que passa per tant dolorosa pèrdua.

La associació obrera «La Amistat» celebrarà el prop vinent diumenge a dos quarts de sis de la tarde una escullida vetllada literaria musical que presidirà nostre Ilustríssim Sr. Bisbe Dr. Mas.

L'endemà, diada de Sant Josep, patró de la Associació, hi haurà Comunió General a les 8 del matí, en la iglesia del Carme, amb plàtica per el M. I. D. Dr. Pere Iglesias, Canonge de nostra Seu, Consiliari de la dita societat, i a la una de la tarde, àpat de germanor entre els socis.

Ha mort sobtadament la esposa de nostre estimadíssim amic en Agustí Corominas, Dnya. Carme Ros.

A l'acte del enterrament hi assistí moltíssima concurrència, que demostrà les moltes simpaties amb que conta nostre amic, a qui donem nostre pésam mes sincer, tot pregant per l'ànima de la difunta.

Han contret matrimoni el propietari d'Adri D. Alfons Vives amb la Srta. Dolors Palol, d'aquesta capital. Sia l'enhonorar.

Probablement diumenge vinent se inaugurarà una exposició de pintures del paisatjista barceloní Francesc Ximeno, exposició que ha organitzat «Athenea» primera de les manifestacions culturals que realitzarà després de la sortida del seu primitiu local social.

L'ortres — Imprenta — Girona

XACOLATES

JUNCOSA

Desde 1.00 a 5 ptes. els 400 grams
Perfumats amb vainilla, canyella
i altres gustos.

Especials: Per la Homeopatia;
Extra-fi i estil Suis en tauletes de 100 grams per a
menjar-lo crú

Gran assortit en pastilles: Napolitans a la crema, Desde-
junis, Croquetes Pastilles Fines i altres classes
Selecte assortit de bombons a la altura de les
millors cases estrangeres.

café soluble: Esquisit desdejuni, gran recons-
tituent per a persones delicades

Casa especial de gran fama per sos cafés torrats
sens evaporació.

De venda en la sucursal. — CIUTADANS 4.

COLMADO GELABERT

GRAN FÀBRICA

d' Aiguardents,
Licors,
Aixarops,
Vermouth,
i vins selectes
de Viuda de **AROLA**

JAUME REGAS

Pont Major de Girona

Grans premis en les Exposicions universals de París (1878) i de Barcelona (1888)

SOMBRERERIAde **RAIMONDA CREUET**

Rambla Llibertat-22 -(Sota les voltes)

Gran assortit de sombreros i gorres de totes classes.

Trajos per a nens**F. SOLÀ**

Optic i Joier

Rambla de la Llibertat, - 26

GIRONA

Busquets i Llapart

BANQUERS

Ciutadans 5 i Ferreries Velles 6. — GIRONA
Telefons: Urbà, 88 - Interurbà, 53

Comprém i veném, a l'acte, tota classe de valors nacionals i estrangers.

Realitzém, amb gran ventatja, totes les operacions de

**BANCA, BORSA, CANVI
VALORS i CUPONS**

Dalman Carles,
Plà i Cia.

Editors. -- GIRONA

Fabrica de Galetes i Biscuits

DE

SALVADOR PLAJA

Premis en les Exposicions Internacionals del Tibidabo i de Barcelona

Telefon 204 - Figuerola 33.-GIRONA

PERE M. CARRÉ

Habilitat de Classes passives, de Presons i de Sanitat

CENTRE ADMINISTRATIU

Representació d'Ajuntaments, fabricants i particulars.

(Unie despatx amb consulta gratis als Ajuntaments)

Representant en Barcelona i Madrid

Carrer de la Forsa, 8, 1er.-Girona
Telefon interurbà núm. 40**Corones dentals Audouard**

de 21 Kts., fetes a mida i col·locades en dos hores, estalviant viatges i visites inútils.—De 20 a 30 pessetes.

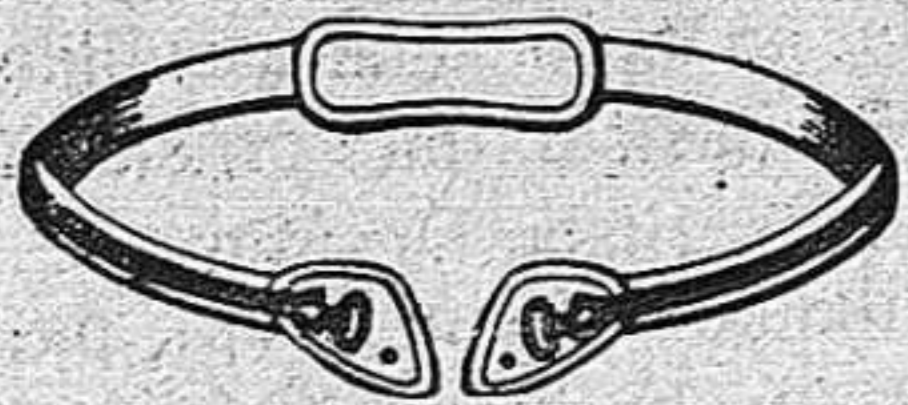
Estudis i dictàmens radiogràfics

d'anomalies de la dentició en els infants i d'enfermetats dels ossos i demés desordres de les sinuositats bucals

PONTS - BRIDGES - INLAYS

i treballs d'ora a preus convencionals.

St. Francisco 12-1er. -- GIRONA

LA CREU ROJAFARMACIA
ORTOPEDIA
PERFUMERIA**F. de A. Roca****NO EQUIVOCAR-SE**

No ting cap sucursal

Gabinet Ortopèdic per a la col·locació de tota mena d'aparells per a corregir les deformitats del cos humà.**Especialitat** i grans existències en**Braguers i Faixes ventrals**

SERVEI PERMANENT

Plaça del Oli. — Girona

EL GIRONÉS

PERIÒDIC SETMANAL

Política. Literatura, Art, Ciència, Informació Local i Comarcal

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Trimestre. 1'50 ptes.

Numero solt 0'10 "

Se ven a Girona a la llibreria d'en Francesc Geli, i al Kiosc de na Joana Marull

NO MES PANALLONS!

S'eviten i curen amb el tan renomnat

TOPIC NALLTOR

De venda en farmacies i droguerries.

Al engròs: Farmacies AL-MEDA i DEULONDER.

Representant:

J. ROTLLANT, Oñar 6. — Girona

MANUEL PUJADAS

ABANS (BONET)

Altes novitats en genres d'hivern

Guants, corbates, camises, tirants**Inmens surtit genres de punt****Impermeables, paraigues, pells****Perfumeria, Quincalla,****Merceria, Optica****SABÓNS***Barangé*BARCELONA,
GRANOLLERS, GIRONA**SASTRERIA****Alfred Ferrer**

Trajos per a Sra. i Sr. a preus limitadíssims

Se fan etxures portant la roba

Diploma d'honor en el Concurs de Paris 1914

Plaça de la Constitució, 4, i Bell-lloch, 2, 1.º

GIRONA

Planxat Modern

Planxat mecànic de colls i punys amb rental per un procediment que duplica la seva duració.

REPRESENTANTS:

J. Oriol Carbó. Plateria, 30.
La Canestilla de Oro. Rambla Llibertat
Lluïsa Sureda Progrés
Flora Padró. Rambla Verdader.
Enriqueta Pla. Lorenzana

Tallers: Pujada S-Domingo, 4

SASTRERIA SMART

de J. Fernandez

Ciutadans - 18

Tall inmillorable.

Les mes altes novitats en tota temporada

Banco CatalánSocietat Cooperativa
de Credit i Estalvi

Per a informes dirigir-se a

D. Ramon Carbó, Perruqueria

Ciutadans, 16. GIRONA

Josep M.ª Riera i Pau

Metge Especialitzat en Malalties de

GOLA, NAS i ORELLES

Consulta de 9 a 12

NOU DEL TEATRE - 1 - 1er.

(cantonada a la plaça del Vi)

La casa que ven més barato

JOAN MATAS

Rambla de la Llibertat 15

TEIXITS DE TOTES CLASSES I PREUS

Novetats per a trajos de senyora

Genres de punt

Flassades de llana i cotó

Jocs de taula. — Genres blancs

Nubes. — Mantaletes — Mocadors

de seda